

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Nr. Nissum kirke, restaureret 1957

NISSUMSKE ÅRBØGER

1957

NISSUMSKE ÅRBØGER

UDGIVET AF

NØRRE NISSUM SEMINARIUMS
ELEVFORENING

UNDER REDAKTION AF
K. MOISGÅRD (24)

1957

CHRISTENSENS BOGTRYKKERI
STRUER 1958

INDHOLD

S. M. SØRENSEN (02)	
<i>Af P. C. Gjelstrup</i>	3
SKIFTENDE SLÆGTER	
<i>Af L. Emil Christensen</i> (10)	8
ÅRET, DER SVANDT	
<i>Af Ejnar Høgel</i>	9
ET MINDE OM EN GOD VEN OG KAMMERAT	
<i>Af J. Brandt Livbjerg</i> (12)	13
NØRRE NISSUM KIRKES RESTAURERING 1957	
<i>Af Ove Nielsen</i>	15
EN SKOLEDAG I STREGER	
<i>Af Aage Vindum</i> (53)	22
VED DAGENS ENDE	
<i>Af L. Emil Christensen</i> (10)	24
ÅRETS DIMITTENDHOLD	
<i>Ved K. Moisgaard</i> (24)	25
AF ÅRETS DAGBOG	
<i>Ved J. Søndergaard Jacobsen</i> (06)	31

S. M. Sørensen

(02)

5. juni 1878—20. januar 1958

Af P. C. GJELSTRUP

Ved lærer Sørensens død mistede Danmark og den danske skole en af sine gode sønner og vi andre en god ven.

Jeg nævner først, hvad Danmark tabte. Det var ikke blot en mand, der vidste mere end de fleste om vort land — dets minder, dets landskabsformer, naturen med dens flora og fauna, men det var først og fremmest en mand, der stod i et særegent og sjældent forhold til alt det, som navnet Sønderjylland dækker. Det må vi derfor standse ved her.

Hvordan lærer Sørensens kærlighed — interesse er et altfor svagt ord — til Sønderjylland var vågnet, skal jeg ikke kunne sige så nøje; det er vel især sket gennem hans prægtige og begavede hustru, der var sønderjyde, en vestslesviger fra Rejsby. Men at denne kærlighed var der, kunne ingen, der selv nok så flygtigt kom i berøring med ham, undgå at mærke; Sønderjylland var hans hjertesag, og det ytrede sig ikke blot i følelsens varme, men også i en dybtgående viden og et omfattende personalkendskab, ganske særlig til forposterne i Sydslesvig. Genforeningsfesterne 1920, som han oplevede på nærmeste hold, blev han aldrig træt af at fortælle om, og da i de nærmeste år derefter seminariet foretog to store bilrejser til Sønderjylland, skete det på hans initiativ og under hans førerskab. Vi, der var med, vil altid kunne se ham for os, sådan som han trådte frem på Dybbøl banke eller Danevirke og med flammende begejstring fortalte om, hvad her var sket.

Denne iver for den sønderjyske sag fulgte ham, som vi alle ved, til det sidste, så han efter sin afsked fra skolens tjeneste tog en gerning op som rejsesekretær for Grænseforeningen. Utrættelig trawlede han på sin slidte cykel sogn efter sogn igennem, og det antal medlemmer, han således fik tegnet til Grænseforeningen, kunne inden længe skrives med et 4-cifret tal. Undertiden kunne lærer Sørensens familie eller venner i al godmodighed drille ham lidt, f. eks. ved at minde ham

om, hvordan han fik gjort sin søn Carls bryllupsfest på Bornholm til noget i retning af et sønderjysk møde; men hvor kunne vi i virkeligheden lide ham derfor, og hvor beundrede vi hans udholdenhed trods årenes vægt. Uvilkårligt må vi mindes Maria den blodiges ord efter tabet af Calais, at man, hvis man fik lukket hendes hjerte op, deri ville finde navnet Calais indskrevet; det passer på lærer Sørensen, blot man i stedet indsætter ordet Sønderjylland.

Derfor fandt alle det naturligt, ja selvfølgelig, da han på sine ældre dage blev udnævnt til Ridder af Dannebrog; vi kan vanskeligt tænke os nogen, der har følt og virket mere for Danmark og dets store grænsesag end han.

Men også for den danske skole er lærer Sørensens bortgang et stort tab. Skolemand var han, og det med liv og sjæl; ja, vi kan roligt sige, at han var en pryd for skolen. Det vender jeg tilbage til om lidt, når jeg kommer til Nr. Nissum. Forinden vil det imidlertid være naturligt at søge svar på det spørgsmål, hvordan det egentlig gik til, at han blev lærer og således brød med slægtens traditioner, der jo for ham som for de fleste af os andre viste mod den danske muld. Herom giver han selv besked i sin velskrevne og meget interessante artikel »Seminarierminder« i Nissumske Aarbøger for 1941, en skildring, der kan tjene som et mønster på en ung mands higen og utrættelige indsats for at finde frem til sin rette hylde.

I denne beretning begynder lærer Sørensen med at sige, at lysten til at blive lærer og til at komme til bogen — ejendommeligt at se, hvordan disse to motiver her som så ofte går hånd i hånd — vågnede i ham allerede i hans skoletid i Sdr. Bork, især derved at skolen fik en frisk ung lærer med rigtige læreregenskaber. Ved konfirmationen i 1892 tænkte han med fryd på, om han som et par kammerater kunne være kommet i latinskolen; det var der ingen udvej for, skønt han ved sine evner og sin energi var kvalificeret som få til landets højeste uddannelse; en erstatning blev det dog på en måde, da han langt senere så disse planer realiseret for sine sønners vedkommende. Så var der pastor Ad. L. Hansens nystiftede skoler i Nr. Nissum, som han havde hørt om, men det kunne heller ikke i øjeblikket blive til noget. Og da han var inderlig ked af landvæsenet, blev resultatet, at han kom i karetmagerlære, hvorved han fik et kendskab til træ, der senere kom ham til gode som sløjdlærer ved Nr. Nissum seminarium. Der skulle dog ingen karetmager blive af ham; en uudslukkelig trang til en boglig uddannelse lå i hans sind, og da hans hjem forstod ham og gav ham sin velsignelse dertil, følte han sig målet et stort skridt nærmere, selv om hans fader måtte sige, at der ingen mulighed var for økonomisk

S. M. SØRENSEN

fotograferet 1948 af kgl. hoffotograf Elfeldt efter at have været i audiens
for at takke kongen for ridderkorset

støtte. Det slog dog ikke modet ned; ihærdig, som han var, gjorde han flere forsøg på at finde mennesker, der ville hjælpe ham; det førte imidlertid ikke til noget, og sådan gik tiden, til hans læretid var omme, og han kunne tage plads som forbundtler hos en karetmager i Lemvig. Nu slog endelig hans time, og det skyldtes ingen anden end pastor Ad. L. Hansen, Nr. Nissum, der atter her kom til at vise sin mærkelige, intuitive evne til at forstå unge mennesker, fornemme, hvad de duede til, og finde udvej mod målet for dem. Jeg skal ikke gå i enkeltheder, skønt det kunne være fristende, men nøjes med at nævne, at lærer Sørensen takket være pastor Hansen kom i gang på Nr. Nissum seminarium efter sommerferien 1898, og da han først var så vidt, varede det ikke længe, før han så tydeligt havde dokumenteret sine evner, at vejene til at låne de nødvendige penge åbnede sig. 1902 dimitteredes han, og det blev, som venteligt var, med udmærkelse.

Dermed havde den danske folkeskole vundet en ny, værdifuld kraft. Hvad jeg herom har at sige, knytter jeg til Nr. Nissum, hvor han fik sin egentlige livsgerning. 1917 tiltrådte han stillingen som førstelærer ved Nr. Nissum ø. skole; den beklædte han med ære i over 30 år, indtil 1948; i hele denne lange årrække var han tillige kirkesanger og leder af praktikundervisningen ved Nr. Nissum seminarium, der havde ø. skole som sin hovedøvelsesskole. Der var altså opgaver nok, der kunne kalde på sin mand, og det var ikke mindst den sidstnævnte, der drog ham til Nr. Nissum.

Som skolemand var lærer Sørensen besindig og positiv i forholdet til bestående, prøvede metoder, men samtidig meget lydhør overfor, hvad nyt der kom frem; det er en selvfølge, at han, der var en så levende ånd, fulgte godt med i skolens verden; han var heller ikke bange for at tage sig vanskelige opgaver på, som da han efter lærer Gadegaards død 1919 påtog sig at føre op i naturhistorie samme sommer; det var dristigt, men lærer Sørensen kunne. Også religion, dansk og historie var hans hjertefag. Praktikundervisningen omfattede han med den allerstørste interesse og dygtighed, og han blev en ikke blot kyndig, men også forstående og opmuntrende vejleder for de unge på begyndelsens famlende bane. Han holdt meget både af børn og ungdom, hvad der sammen med hans pædagogiske evne skabte en lys og harmonisk atmosfære i skolen. Det var ellers ikke nogen let opgave at holde balance mellem de tre faktorer i hans daglige verden: børnene, forældrene og seminarieeleverne; men lærer Sørensen magtede opgaven, bistået af skolens fortræffelige lærerinde; der opstod faktisk aldrig gnidninger; kun én gang mindes jeg, at en fader kom til mig for at klage over en seminarieelevs optræden i skolen, og det betød

intet. At dette kan siges om så lang en årrække, er jo i høj grad til lærer Sørensens ære.

Jeg antydede til at begynde med, at lærer Sørensens død betyder et stort tab for hans venner, og det vil jeg nu til sidst vende tilbage til. En mere trofast ven kunne ingen være: hvor var man altid sikker på ham, også på hans loyalitet i samarbejdet, og hvor var luften høj og ren, når han var i stuen. Derfor stiger også taknemmelige følelser op i sindet, nu mens jeg skriver disse linjer, og hans skikkelse, stemme og hele væsen bliver så levende og nærværende.

Ungdommelig op i den høje alder, altid fyr og flamme for en god sag, mild i sin dom, trofast og loyal, fuld af liv og energi, sand og retsindig til det yderste, forankret i en ægte kristentro — sådan vil lærer Sørensens minde blive ved at leve iblandt os.

Skiftende slægter

Af L. EMIL CHRISTENSEN (10)

Skiftende følger som bølger på vandet
slægt efter slægt under solstjerners hvælv,
slettes og svinder som fodspor i sandet,
huskes alene af Skaberen selv.

Ondskabens kræfter kan stige som floden,
bortskylle slægternes dyreste arv.
Danmark, vort fædreland, friest på kloden,
værn det, o Herre, Du kender dets tarv.

Korsmærket banner, vort fædrelands ære,
giv det at vaje i kommende tid
over vort folk, at det adlet må være
og til Din trofasthed trygt fæste lid.

Kommende slægt, glem da ikke din Skaber,
vedkend dig Ham under skiftende kår.
Ikke din lykke, din frihed du taber,
når ved din side Korsherren dig står.

Pris du Hans navn i din skole og kirke,
giv dine små at få kende Hans ord,
da vil velsignelse følge dit virke,
Danmark forblive dit fristed på jord! —

Året, der svandt

Af EJNAR HØGEL

Når forhenværende elever gæster det gamle seminarium, vil nybyggeriet let være det, der springer mest i øjnene. Selvom vi vistnok alle her på stedet er glade og taknemmelige for hver lille lindring i spændetrøjen bygningsmæssigt set, er det for os alle, som arbejder her på sem., af meget mere indgribende betydning, at uddannelsen er lagt om. Det fylder alle læreres tanker: Hvordan få alt det nye ind i et godt og frugtbart spor? Der må ikke udbryde krig mellem de eksamensbelagte og de ikke eksamensbelagte fag, så de første skummer fløden af de sidstes mælkefæde. Det er let sagt, men det er ganske overordentlig vanskeligt at gennemføre. Dels vil elevernes indstilling gøre sig gældende, og på dette punkt er det at håbe, at kommende klasser må vokse i modenhed med de øgede krav dertil. Personlig tror jeg, at den nye lov har en grundskade her, som engang vil volde dens død, men vi får se. Dels gælder det om at få en forsvarlig trosse i den ballon, der hedder linieuddannelsen. Hvis kravene her lægges så højt i visse fag, som det truer med, tvivler jeg igen ikke om følgerne. Linieuddannelsen vil æde det daglige brød fra en væsentlig side af læreruddannelsen. Nu er det imidlertid for tidligt med denne pessimisme, for der er endnu ikke hjembragt erfaringer nok, og vældig meget flyder. Vi håber, at seminarieverdenens dygtige og fornuftige folk i fællesskab vil nå frem til brugbare og frugtbare løsninger på de forskellige områder. En af den nye lovs lyseste sider, praktikanttjenestens indførelse og praktikksamens bortfald, er vi for første gang ved at gennemføre i praksis nu i 1958, så det må vente med sin nærmere omtale til næste år. Forarbejdet blev dog gjort i slutningen af 1957, hvorfor jeg måske her må benytte lejligheden til at takke den lange række af dygtige skolemænd, der lovede at hjælpe os ved at modtage vore elever i deres skoler rundt i Thisted og Ringkøbing amter. Gid de selv må få glæde af at hjælpe os og de unge.

Skal vi så gøre os færdige med det samme med det, der er at sige om byggeriet, må det blive et frydeskrig over vort nye kirkeorgel i lov-

sangssalen. De kan tro, det med den rette mand på bænken kan »samle« og »lede« både tilbedelse og lovsang ved morgenandagterne. Til orgelkoncerter bør der bare indføres adgangsbegrænsning. Pakker vi salen fuldstændigt, »klemmer« vi det dejlige instrument, efterklangstiden bliver for kort. En koncert må altså gentages tre gange, hvis alle skal høre under gode klangforhold og få en siddeplads. Det er en vanskelighed, som først en ny festsal til sin tid vil kunne løse os ud af, når vi så må få et orgel mere opstillet i den. Der er absolut brug for det også. Og så et glædesråb over den nye gymnastiksal, som kun har den fejl, at den ikke endnu er en tvilling. Ligesom orglet snart er igang fra morgen til henimod midnat, er gymnastiksalen det også. Den gamle gymnastiksal bruges dels til gymnastik og sport, dels til »festsal« og lokale for skriftlig eksamen. Der bliver desværre næppe mulighed for at rive den ned, før vi har fået en ny festsal foruden endnu en gymnastiksal. Vi håber ikke, det vil vare så længe, at gamlingen løser problemet selv ved at falde omkuld forinden. Imidlertid er ventetiden brugt til at påbegynde udbygningen af et svømmebassin, der samtidig skal tjene som branddam — eller omvendt. Foreløbig bliver det kun til en branddam, idet seminariet ikke ser sig i stand til at klare de 60.000 kr., som maskinerne vil koste, men alt er iøvrigt tilrettelagt, så det kun er selve maskinernes installation, der vil mangle. Ejendommeligt, at det til dato trods de ihærdigste anstrengelser ikke har været muligt at få tipsmidler til dette formål. Årsagen er, at der ikke kan blive offentlig adgang dertil for omegnens befolkning. Vi kan altså stadig ikke uddanne svømmelærere — og do.inder — til hjælp for Danmarks ungdom. For mig står det som en ualmindelig svær form for logik. Jeg håber, det er fordi der er fejl deri, som vil blive rettet, så vi får det tilskud og dermed vor branddam gjort til svømmebassin.

Lærerstabten er udvidet med en ny hovedlærer i historie, cand. mag. Stig Rosenstand, der tiltrådte i september. Han vil normalt udelukkende komme til at beskæftige sig med historie. Som nye timelærere er antaget organist Olivarius, Humlum, og organist frk. Gadegaard, her, men sognepræsten trak sig ud af seminarieundervisningen til sommerferien. Forarbejdet er gjort for antagelsen af mindst 2 lærere i 1958 og mindst yderligere to i 1959. Timeplanen kan umuligt undvære dem. Vi håber at kunne skaffe dem dels noget at bo i med deres familier, dels lokaler at undervise i, uden at vi skal gå over til treholdsskift. Man vil jo selv i Jelling hævde overfor undervisningsministeriet, at udendørsundervisning som helårsforeteelse af klimatiske grunde må frarådes. Hvad skal vi så sige her, hvor blæsten går højt over Limfjordens vande? Sålænge lærerkollegiet blot forøges, så holmens faste

stok forbliver, vil sem. forhåbentlig ikke synes forhenværende elever fremmed. Det er dejligt, at nyt og gammelt arbejder godt sammen her. Gid det må blive tilfældet også fremover, når de næste fire kommer.

Lejrskolen i Brædstrup blev gennemført som sædvanlig. Begrebet lejrskole synes imidlertid under den nye lov at skulle udstrækkes, så ophold i udlandet kommer med ind derunder. I 1957 var der sådanne lejrskoler i Spanien, England og Tyskland herfra. Det vil muligvis medføre en delvis forlængelse af sommerferien. Det er linieholdene, der søger ud, altså igen et eksempel på, at den daglige undervisning må ofre til linieuddannelsen.

Årets fester, der jo betyder meget for dette seminarium, blev afviklet normalt. Kun er pensionatsfesterne flyttet bort fra adventstiden til tidspunktet lige før udsendelsen i praktikanttjeneste 1. februar. Musik, gymnastik og tegning er fag, der har mulighed for at glæde os andre med de i arbejdsåret opnåede resultater. Det er rigtig en fornøjelse, når det sker. Foredragforeningen, K. F. U. M. & K. og arbejdskredsene for ydre mission har haft en lang række hjælpere indkaldt, både foredragsholdere, talere og kunstnere. Elevfesten, hvor man både foretog en rumrejse og spillede det gamle spil om Enhver, lå i et meget fint plan. Det var mig en sorg, at jeg var i Sverrig som udvekslingslektor på det tidspunkt. Dog har jeg på forskellig måde fået så meget del i festens indhold, at jeg kan se, det bliver ikke let for de næste tredieklasser at gøre det bedre. Lektor Bo Magnusson fra Rostad seminarium i Kalmar var her i mit sted som udvekslingslektor. Tidligere på året havde vi haft besøg af en norsk rejselektor, Per Skansen, Oslo. Det er udviklende og gavnligt at få lidt nordisk luft blandet i den nære og daglige fra fjord og hav.

59 elever gik ud herfra 1957 med lærereksamen. Det må vist siges, at det gennemsnitligt var to gode og dygtige klasser. Først fremtiden kan jo afgøre, om vi havde ret i denne bedømmelse. Eksamen er een ting, livsgerningen noget andet, men vi var ikke utilpas ved at sende dem ud i tjeneste i Danmarks børneskole.

En oprækkende epidemi af a-influenza fik vore lægeautoriteter til at anbefale os at sende eleverne hjem et par dage før efterårsferien. Det var ejendommeligt at se, hvor selv de mest angrebne fik kræfter til at stå op og rejse hjem! Desværre hindrede det ikke epidemien i at nå os på et lidt senere tidspunkt, da vi var samlede igen. Den forløb dog heldigvis mildt, så ingen fik varig skade af sygdommen.

Denne beretning kan ikke slutes uden en tak til Nr. Nissum kommune, som har hjulpet os efter sin evne dels med en kommunegaranti for et lån, dels med at få en jordhandel med præstegården til at glide.

Det er vi taknemmelige for. Desværre lykkedes det ikke i sognet at blive enige om at overbygge Nissum østre skole med et præliminærkursus. Der var ellers de bedste betingelser til stede, synes man, idet nabokommunerne i tilstrækkeligt omfang havde givet tilsagn om elever. Jeg er ikke i tvivl om, at med den støtte, et sådant kursus ville kunne få fra seminariet, ville undervisningen kunne blive lødig. Seminariets særlokaler og samlinger ville alene i sig selv være et overordentligt vigtigt bidrag. Seminariets interesse i en sådan overbygning er lige til. Dels ville der blive en hårdt tiltrængt praktikumulighed mere, dels ville man derigennem hindre, at vore knappe praktikumuligheder blev yderligere forringede ved, at sognets to skoler blev tophuggede, hvis et sådant kursus oprettes andetsteds og elever herfra sendes dertil. Det er noget af en livssag for seminariet, at dette ikke sker. Derfor håber vi endnu på en god løsning af dette spørgsmål. Hvis seminariet ikke netop på dette tidspunkt selv lå i så svære kvaler med bygnings- og lærermangel etc., kunne der have været tale om, at seminariet selv havde oprettet et sådant kursus. Det var desværre helt umuligt. Måske kan sagen løses ved et samarbejde mellem kommunen og seminariet. Tiden vil vise det.

Lærerne fra vort søsterseminarium i Århus har aflagt os et berigende besøg i 1957. Et genbesøg herfra planlægges i 1958. Det er af fremstående værdi, at de kræfter finder hinanden, der i en sådan omdannelses-tid for seminarierne har de samme mål for øje. For med alt det nye, der sker, og som vi ikke kan modsætte os, om også vi havde haft sind til det, må det ikke ske, at det mål tabes af syne, som alene for mig berettiger Nr. Nissum privatseminariums eksistens. Mottoet: Bed og arbejde må søges virkeliggjort også i seminariets nye dag. Sker det blot, og stedets bedste velsignelse fornyes fra dag til dag, bliver alle andre spørgsmål egentlig reduceret til faglige pillerier, som nok kan have deres betydning, men ikke ændre billedet væsentligt.

Et minde om en god ven og kammerat

Af J. BRANDT LIVBJERG (12)

En af de seminarister, der i året 1912 blev dimitteret fra Nr. Nissum seminarium, var *Johs. Hjort* fra Skagen.

Han var en ungdommelig, men meget tiltalende mand, da han i 1908 — altså i år for 50 år siden — blev indskrevet i seminariets F. klasse. Optagelsesprøven bestod han let. Særdeles velbegavet var han, smuk og ridderlig både af sind og skikkelse. Disse egenskaber udviklede han i de følgende 3 år på seminariet sammen med en åndelig modenhed, der som et af sine klareste grundtræk havde en sand og levende tro på Jesus Christus. I disse år gik der jævnlig stærke åndelige vækkelser hen over Nr. Nissum seminarium. Det fik megen betydning for Johs. Hjort. For ham blev det ikke til en åndelig stråild, der blussede op en kort tid og så slukkedes igen; men det blev som en klar, rolig flamme, der stadig stærkere og stærkere kastede sit lys ind over alt i hans liv og tilværelse, både på seminariet og senere i de år, han var lærer. Undertegnede, der havde den glæde at læse sammen med ham i de to sidste år på seminariet, fik lejlighed til at kende ham på nærmeste hold. Læsetiden og fritiden inddelte han efter en velordnet plan. Når klassetimerne var slut kl. 13, middagsmaden fortæret i hast og musiklektionen øvet, kom han præcis kl. 14, og vi skulle læse lektier. Trofast var han til at holde på, at vi, før vi begyndte på dem, skulle knæle og bede om Guds velsignelse. Kl. 17 standsede vi læsningen; var der da lejlighed til at spille fodbold eller til en ekstra gymnastiktime, var han en sikker deltager. Arbejds- og fritiden om aftenen ordnedes også så vidt muligt efter en fornuftig plan. Lørdag aften måtte alt i hans værelse ordnes, hans søndagstøj efterses og skoene blankpuddes og på plads. Så var han rede til fra søndag morgen at holde hvile- og helligdag. Det er ikke så underligt, at han blev afholdt og respekteret af kammerater og lærerne. En meget god eksamen fik han.

Efter en kort tid at have haft en lærerstilling i Holbæk kom han tilbage til sin hjemby Skagen som lærer. Her blev han gift med over-

lærerens datter, og alt så lyst og lykkeligt ud for de to. De fik en lille dreng, der snart var som en solstråle i hjemmet. I skolen lykkedes arbejdet også. Men så kom i 1918 »den spanske syge« som en hærkende sot ind over vort land. Også Johs. Hjorts hjem ramte den. Først døde hans lille dreng, så hans hustru. Han fik dem begravet. Hans livsmod havde sikkert fået et knæk, og så tog soten også ham. En tid derefter var en af vore kvindelige kammerater fra 1912 i Skagen. Hun vidste ikke noget om, hvordan det var gået Johs. Hjort og familie. En lille skolepige, som hun traf på gaden, spurgte hun: »Kender du lærer Hjort?« Ja, det gjorde hun. »Hvor bor han?« Den lille pige så alvorligt op på hende, pegede op mod himlen og sagde: »Han er deroppe!«

Dette kønne lille træk om skolepigens forståelse af Hjorts liv, gerning og endeligt kan som i et glimt være en sidste hilsen fra ham til hans kammerater og venner.

Æret være Johs. Hjorts minde.

Nørre Nissum kirkes restaurering 1957

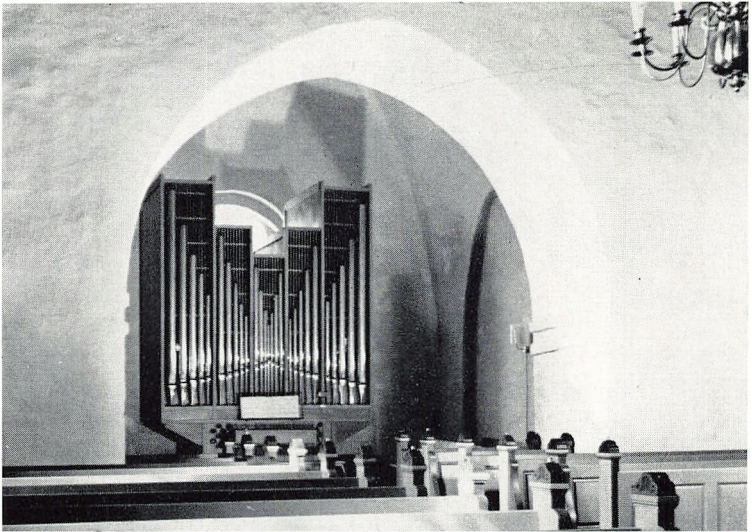
Af OVE NIELSEN

For menigheden i Nørre Nissum vil året 1957 blive mindet som året, da vor gamle kirke blev restaureret.

En bygning, som stammer fra omkring år 1200, har naturligvis i tidens løb været underkastet adskillige istandsættelser og ændringer, men for de første århundreders vedkommende har vi ingen oplysninger derom. Vi kan vel regne med, at tårnet er opført i 1400-tallet og våbenhuset omtrent samtidig. At der foruden den nuværende indgang i nordsiden også har været en dør i sydmuren, så vi tydeligt under restaureringsarbejdet, men hvornår den er muret til, ved vi ikke; den omtales endnu 1637 i et gammelt kirkeregnskab. Vinduernes plads, størrelse og antal er forandret flere gange, og kirken har på et eller andet tidspunkt fået et pulpitur, som blev fjernet i 1851. Der har naturligvis også været indrettet begravelser under koret og i tårnrummet, det sidste sted for medlemmer af den adelige familie Linderoth til Kongensgård.

I begyndelsen af forrige århundrede har kirken åbenbart været i en meget dårlig forfatning. Synsprotokoller fra 1812 og 1815 fortæller om en mængde skrøbeligheder, bl. a. at gulvet i koret var farligt at betræde p. gr. a. mange huller, og at vinduerne var dårlige med mange sønder-slåede ruder og kun gav lidt lys; murene var forfaldne og taget utæt o. s. v. Disse forhold skyldtes jo nok, at kirken var i privat eje, og de skiftende ejere var ikke alle lige interesserede i dens forsvarlige vedligeholdelse. Det var jo desuden i en for hele landet fattig tid. I 1833 blev kirken imidlertid solgt til sognets beboere, og så blev der taget fat på en grundig istandsættelse, hvorom der endnu findes et synligt minde, idet man på en af de midterste loftsbjælker tydeligt læser følgende indskrift, skåret ind i bjælken: Bygt 1833. Regnskabsbogen viser da også, at der i det år er købt hos købmand Mathias Schmidt i Lemvig for 168 rigsdaler pommerske bjælker, så det må jo være dem, der ligger der endnu.

I 1895 fik kirken atter en større istandsættelse, idet sydmuren blev helt omsat, hvorved vinduesåbningerne fik den form og størrelse, de nu har, og i 1916 blev prædikestol og altertavle restaureret af Nationalmuseet ved kunstmaler Johannes Malling, som tillige udførte nogle kalkdekora-

tioner i gammel stil i korbuen, på hvælvingsribberne og enkelte andre steder. Siden da er der ikke før nu foretaget noget i kirkens indre, bortset fra installering af varmeanlæg og elektrisk lys. Derimod er blytaget på tårn, kor og våbenhus blevet fornyet og tårnets sydmur ombygget, det sidste i 1948.

Det må dog bemærkes, at kirken også i 1916 havde fået et anseligt orgel, en gave fra sognefoged Jens P. Madsen, Budsgård, og at der af forskellige givere er skænket lysekroner, syvarmet lystage og et skib.

Nu var der imidlertid sket det, at orglet — et såkaldt »pneumatisk« orgel — efterhånden var blevet så medtaget, at det gang på gang »hylede« og klagede sig, så det var forfærdeligt at høre på, og da sagkyndige erklærede, at det umuligt kunne sættes i varig brugbar stand, besluttede menighedsrådet at anskaffe et nyt orgel. Da det også måtte erkendes, at en del af inventaret trængte til fornyelse eller ny maling, at vinduerne var meget utætte og kalkpudset på væggene mange steder var løst og udbulet, ligesom blytaget over skibet var utæt, blev man snart klar over, at det eneste rigtige ville være at lade kirken få en gennemgribende istandsættelse.

Efter anvisning af den kongelige bygningsinspektør kom man i forbindelse med arkitekterne J. Foged og Poul Hansen, Thisted, som i foråret 1956 udarbejdede et forslag til restaurering, heri indbefattet et nyt orgel fra »Jydsk Orgelbyggeri« i Aarhus, idet man dog regnede med at beholde den karakteristiske facade af det gamle orgel. Da kirkeministeriets konsulent i orgelsager imidlertid ikke kunne godkende dette, måtte der udarbejdes ny tegning til orgelfacade. Under sagens videre gang blev man endvidere klar over, at stolestaderne var så stærkt angrebet af træorm,

at de måtte fornyes, hvorved sæderne kunne blive lidt bredere og få en mere bekvem form.

Det hele forslag blev nu godkendt af ministeriet, og søndag 28. april 1957 holdtes så den sidste gudstjeneste i kirken inden dens lukning. Straks derefter tog blytækker Michaelsen, Hvidbjerg, fat på omstøbningen af blypladerne fra skibets tag, samtidig med at vore lokale tømrere fornyede loftsbrædderne over skibet og foretog den nødvendige udbedring af tagværkets tømmerkonstruktioner. Omstøbningen af blypladerne foregik på den ældgamle måde — i sandform — og fandt sted i våbenhuset, hvortil adskillige efterhånden fandt vej for med stor interesse og beundring at iagttage den sjældne kunst.

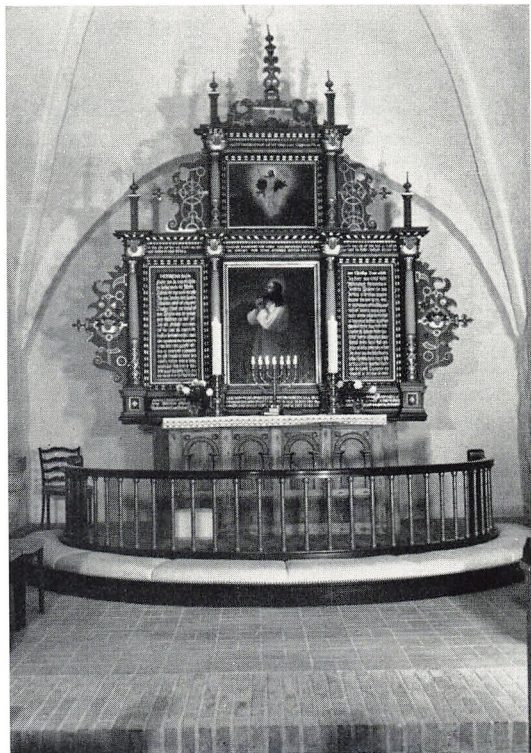
I begyndelsen af juni var taget lagt op, og derefter kunne arbejdet inde i kirken for alvor begynde. Stoleværket blev fjernet, alteret og prædikestolen omhyggeligt tildækket, og så tog mureren fat og huggede alt pudset af væggene og hvælvingerne. Det var et møjsommeligt, langvarigt arbejde, mange hidtil skjulte revner og skrøbeligheder måtte udbedres, men arbejdet blev udført med den største omhu. Det var slet ikke hyggeligt at færdes i kirken i den tid; gulvet var opfyldt af kalkpuds og murbrokker, støv lå tykt alle vegne, men hver gang, man kom derind, var det med en vis spænding, for der kom efterhånden adskillige interessante ting for dagens lys. På skibets nordvæg kom indfatningen til to oprindelige vinduer tilsyne, de ses nu som to nicher temmelig højt oppe på væggen. I syd-muren, der hvor den gamle mandsdør var muret til, åbenbarede sig en mærkelig lav hvælving, der kunne lede tanken hen på nedgangen til et underjordisk rum. Den var godt en meter høj over det nuværende guly

og gik omtrent lige så dybt ind i muren, men det var ikke muligt, trods gravning i gulvet, at finde noget, der kunne give oplysning om, hvad meningen havde været med denne hvælving. Den blev istandsat og findes nu skjult bag panelet.

Der blev også fundet rester af gamle kalkmalerier og dekorationer. På korbuevæggen til højre ved opgangen til prædikestolen er fremdraget et par felter af en paneldekoration fra renaissance-tiden. Den tilkaldte ekspert fra Nationalmuseet anså det for værdifuldt at få denne dekoration bevaret og restaureret, så det vil nu ske, når museet får tid dertil. I en af hvælvingskapperne i koret fandtes under kalklagene en morsom lille jagtscene: en jæger ifærd med at afskyde en pil mod en hjort, og bag ved hjorten en lille hund; i kappen ved siden af var en eenhjørning, dog stærkt beskadiget. Disse billeder var museet imidlertid ikke særlig interesseret i at bevare, de var ret små, og deres symbolik er jo heller ikke umiddelbart forståelig for nutidsmennesker. De blev atter kalket over, dog således at de i givet fald let vil kunne afdækkes igen. I våbenhuset, hvor vægpudset også blev afhugget, ses nu til venstre for indgangsdøren resterne af en fireliniet indskrift, hvoraf man tydeligt læser slutningsordene i de to første linier: »SVADDER« og »DERIS SLADDER«, så det har formodentlig været et lille vers med formaning til kirkegængerne. Det kunne også ses, at hvælvingsribberne både i koret og i tårnrummet oprindeligt har haft meget smukke kalkdekorationer, men de egnede sig ikke til istandsættelse.

Mens vi er ved den kunstneriske udsmykning i kirken, kan det oplyses, at to middelalderlige skulpturer, som henlå på kirkens loft, blev sendt

ind til Nationalmuseet til undersøgelse. Det var en Kristusfigur og en Jomfru Maria-figur, begge formodentlig stammende fra en korsfæstelses-gruppe, som har haft sin plads i korbuen, hvad der var almindeligt i ældre tid. Museet erklærede, at Kristusfiguren ikke lod sig restaurere sådan, at den kunne egne sig til anbringelse i kirken, mens derimod Madonna-skulpturen var så kunstnerisk værdifuld og i en sådan stand, at man anså det for umagen værd at lade den konservere og bevare den i kirken som et minde fra Middelalderen. Den hænger nu på nordvæggen, vest for indgangsdøren, og er altså, bortset fra døbefonten, det ældste stykke inventar i kirken.

Kirkens vægge står nu hvidkalkede med en ganske svag gullig tone og uden påmalede dekorationer af nogen art, bortset fra den omtalte paneldekoration på korbuevæggen, og pudsningen er foretaget sådan, at murene viser en smuk og naturlig ujævnhed, som giver liv over vægfladerne.

Som omtalt er bænkenene i skibet blevet fornyede, idet dog de gamle gavle er bevarede, da de — mærkeligt nok — ikke var ormstukne som sæder og ryglæn. Også vægpanelerne er fornyede, og alt dette fremtræder

nu tillige med nummertavlerne og præstetavlen i smukt varierede, overvejende grå, farvetoner; dette arbejde er udført under ledelse af kirkemaler Johs. Madsen, Aalborg.

Den mest iøjnefaldende forandring i kirken har dog fundet sted i koret. Det gamle bræddegulv, som af og til måtte fornyes helt eller delvis p. gr. a. svamp og fugt, er nu afløst af et gulv af gule mursten, som er brændt specielt til dette formål, og de to trappetrin op til koret strækker sig nu over hele koråbningen, mens der før kun var trappe i midtergangens bredde. Ved fjernelsen af det gamle jordlag under korgulvet stødte man på to murede gravkamre, et på hver side af alterbordet. I det nordre stod en hel kiste med et lig i; kisten var naturligvis helt rådden. I det søndre rum var der forskellige skeletdele. Det blev nu altsammen samlet i en fælles kiste og sat ned i en grav på kirkegården. Formodentlig har det været gamle præstebegravelser; vi ved således, at præsten Mads Simonsen Aarup, som døde i 1672, blev nedsat i en muret begravelse under koret, thi i 1714 blev der »købt til salig Madsis Begravelse Fjæl i Stedet for dem, der var raadne, saa nu kunde man gaa derpaa, naar Kommunionen angik, uden Fare«. Da selve rummene ikke havde nogen særlig interesse, blev de fyldt op med murbrokker og sand, så nu er der ialfald ikke mere noget hulrum under koret. Der blev også under korgulvet fundet en del gamle mønter, hvoraf den ældste var en lybsk penning fra c. 1350.

Hvad man dog især vil lægge mærke til i koret er den forandring, som er sket med alterbordet, idet det tidligere omhæng af rødt fløjl nu er borte, og i stedet er der kommet en ret enkel, men smuk alterbordsforside (»antemensale«) af træ, fire felter indrammet af pilastre med rundbuer over. Det morsomme er imidlertid, at det var der i forvejen, skjult bag fløjlet, men i en sådan forfatning, at ingen af os her på stedet troede, at der kunne komme noget ordentligt ud deraf, men arkitekterne og kirkemaleren holdt på, at det kunne konserveres og restaureres, og at det burde gøres, da det sandsynligvis er lige så gammelt som altertavlen, altså fra omkring år 1600. Resultatet er da også blevet særdeles godt, så hele alterpartiet nu fremtræder med et meget smukt helhedspræg. Hertil bidrager det naturligvis også, at knæfaldet omkring alterskranken er blevet beklædt med lyst kalveskind i stedet for det tidligere fløjl. For fuldstændighedens skyld skal det oplyses, at de elektriske alterlys er blevet afløst af »levende« lys, og at der på korets sydvæg er anbragt en stor »mangelys«-lampe, som giver en smuk, varm belysning ind over koret.

Som nævnt har kirken også fået et nyt orgel med 12 stemmer. Mens det gamle orgels brede facade lukkede næsten helt af for tårnrummet, er det nye orgel, som fylder meget mindre af pladsen end det gamle, anbragt noget længere tilbage, så det smukke, lyse rum under tårnhvælvingen nu mere umiddelbart fremtræder som en del af kirkerummets helhed. At der derved også er indvundet plads til adskilligt flere siddepladser er ved mange lejligheder ikke uden betydning.

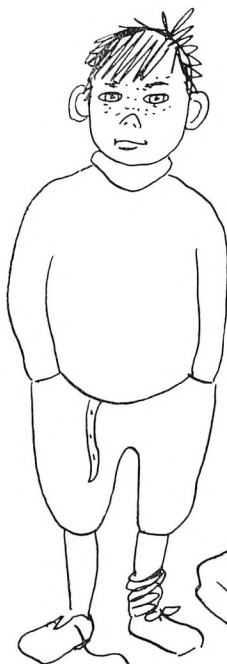
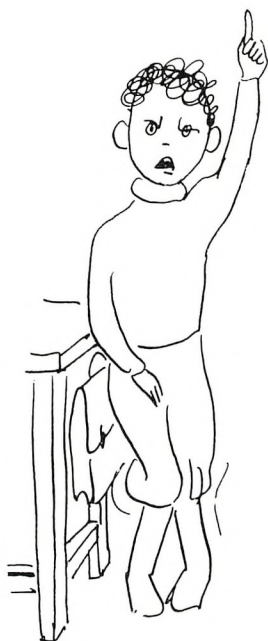
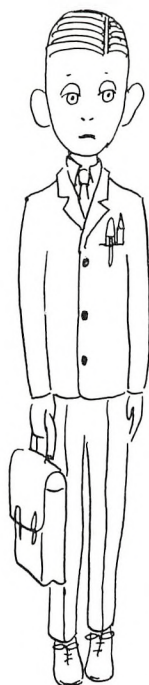
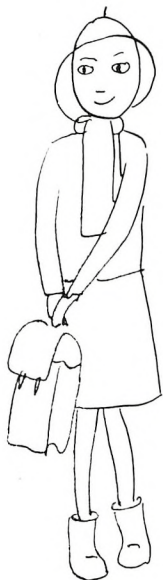
Uden for det egentlige restaureringsarbejde har kirken også fået et nyt altertæppe, syet af en større kreds af sognets kvinder. Tæppet har små hvide kors på blå bund efter en tegning fra »Selskabet for kirkelig kunst«. Midlerne til dette tæppe blev tilvejebragt ved en indsamling, hvortil omtrent hvert hjem i sognet gav bidrag.

Genåbningen af kirken fandt sted ved en smuk festlighed søndag 22. december 1957. Biskop Baun prædikede og erklærede på embeds vegne kirken for genåbnet til sit rette brug, hvorefter sognepræsten talte kort om betydningen af at have et smukt kirkerum som ramme om Guds ords forkyndelse og sakramenternes forvaltning. Efter gudstjenesten holdtes en sammenkomst med kaffebord i missionshuset, hvor flere havde ordet for at udtrykke glæde over det smukke resultat af restaureringen, ligesom arkitekterne og håndværkerne blev takket for veludført arbejde. Biskoppen sluttede samværet, idet han herunder bemærkede, at Nørre Nissum kirke nu kun mangler en ny og bedre kirkeklokke! Vi håber, den kommer ad åre!

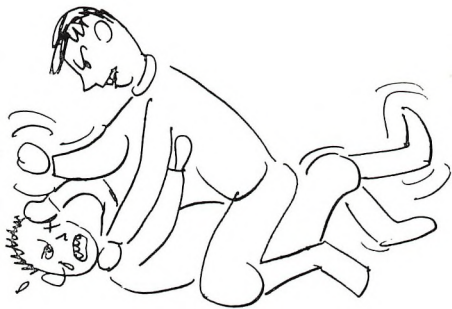
Skønt menigheden har været glad for i otte måneder at kunne benytte missionshuset til gudstjeneste, var det dog en stor glæde for os igen at kunne tage kirken i brug til julehøjtiden, selv om det nye orgel på det tidspunkt endnu ikke var opstillet. Vi håber, at den som hidtil må fyldes søndag efter søndag, og at det smukke, harmoniske rum med de fint afstemte farver må yde sit bidrag til at skabe den rette lydørhed og andagt hos kirkegængerne.

En skoledag i streger

Af AAGE VINDUM (53)

Ved dagens ende

Af L. EMIL CHRISTENSEN (10)

Nu rinder dagen stille ud
i nattens dunkle strømme.
O, hør Du mig, Du nådens Gud,
for synd Du ej mig dømme.
Jeg ved så vel,
min synd og skam
som skarn og skæl
fra slangeham,
Du finder, hvor jeg vandred! —

Som barnet trøstes blidt til ro
ved moders milde stemme,
så send Din engel til mit bo
med bud om, Du vil glemme,
hvad jeg begik
af synd og stygt,
da trøst jeg fik,
som barn med frygt
ved moders røst blev trøstet. —

Årets dimittendhold

det hidtil største i Sem.s historie, 59 i alt.

Ved K. MOISGAARD (24)

A-klassen

1. *Frede Kallesø Agger*, født 5.-6.-1935 i Struer, søn af gartner S. K. A., Struer. Hovedkarakter: mg (7,11). Realeksamen Ansat i Barrit.
2. *Lilly Andersen*, f. 4.-8.-1932 i Seest, Ribe amt, datter af gårdejer C. M. A., Seest. Hovedkarakter mg (7,09). Ansat på Brødstrup realskole.
3. *Peter Torleif Andersen*, f. 5.-6.-1932 i Aulum, Ringkøbing amt, søn af boelsm. E. A., Aulum. Hovedkarakter mg÷ (6,52). Ansat i Debel, Fur.
4. *Aase Visgaard Christensen*, f. 15.-9.-1934 i Struer, datter af kommunelærer A. V. Chr., Struer. Hovedkarakter mg÷ (6,25). Ansat i Vejrum. Realeksamen.
5. *Alf Jubl Christensen*, f. 15.-3.-1936 i Tved, Randers amt, søn af bestyrer på De gamles Hjem i Odder I. Chr. Hovedkarakter mg+ (7,42). Realeksamen. Soldat.
6. *Bertha Marie Christensen*, f. 17.-2.-1933 i Vørgod sogn, Ringkøbing amt, datter af mejeribestyrer N. L. Chr. Hovedkarakter mg÷ (6,43). Handelskoleeksamen. Ansat i Viborg.
7. *Karen-Lisbeth Zink Christensen*, f. 13.-1.-1936 i Lemvig, datter af socialinspektør Sv. Aa. Chr., Lemvig. Hovedkarakter mg+ (7,25). Realeksamen. Ansat i Sundby-Hvorup.
8. *Era Dalager*, f. 1.-5.-1936 i Fjølstervang, Ringkøbing amt, datter af gårdejer E. K. D., Fjølstervang. Hovedkarakter mg+ (7,33). Ansat i Viborg.
9. *Edith Wang Dalgaard*, f. 14.-10.-1934 i Ferring, Ringkøbing amt, datter af gårdejer L. N. W. D., Ferring. Hovedkarakter mg (6,70). Ansat i Vinderup.
10. *Mette Karin Iversen*, f. 12.-5.-1935 i Tanderupkjær, Ringkøbing amt, datter af lærer H. I., Blenstrup. Hovedkarakter mg÷ (6,30). Ansat i Viborg.
11. *Preben Norup Jakobsen*, f. 27.-7.-1935 i Holstebro, søn af kommuneopkræver M. N. J., Holstebro. Hovedkarakter mg (6,80). Realeksamen. Ansat i Ronne. Soldat.
12. *Gunnar Jensen*, f. 1.-9.-1935 i Brovst, Hjørring amt, søn af gårdejer C. M. J., Brovst. Hovedkarakter mg (7,03). Præl.-eksamen. Soldat.
13. *Henry Primdahl-Jensen*, f. 21.-7.-1924 i Aasted, Viborg amt, søn af vognmand A. J., Aasted. Hovedkarakter mg÷ (6,32). Ansat i Sundby-Hvorup.
14. *Sigve Grønborg Jørgensen*, f. 19.-11.-1934 i Skinnerup, Thisted amt, datter af husejer P. J., Kjettrup. Hovedkarakter mg÷ (6,12). Præl.-eksamen. Ansat i Aalborg.
15. *Sigrid Jubl Jørgensen*, f. 31.-8.-1935 i Uglev, Thisted amt, datter af mejeribestyrer F. J., Skovlund, Vinderup. Hovedkarakter mg (7,15). Præl.-eksamen. Ansat i Overlund v. Viborg.

A.-klassen:

1. række: lærer Porup, fru Porup, fru Walther, lærer Hejbol, fru Hejbol, fhv. forstander Gjelstrup, forstander Høgel, fru Høgel, fru Sorensen, lærer M. P. Sorensen, lærer H. J. Hansen, fru Koch, lærer Koch, lærerinde frk. Larsen, fru Mojsgaard.

2. række: lærer Sv. Chr. Nielsen, lærer Walther, lærer Christensen, fru Christensen, pastor Ove Nielsen, fru Nielsen, Gerda Nielsen, Aase Visgaard Christensen, Ruth Knudsen, Bertha Christensen, Edith Wang Dalgaard, Eva Dalager, fru Eriksen, fru Tangsig Christensen, fru Elbech Hansen, lærer Elbech Hansen, lærerinde frk. Ellen Jensen, lærer K. Mojsgaard.

3. række: lærer Ringgaard, fru Ringgaard, Sigrid Juhl Jørgensen, Signe Lauridsen, Karen-Lisbeth Zink Christensen, Lilly Andersen, Mary Hedegaard Nielsen, Jiscy Vibeke Ottesen, Signe Grønberg Jørgensen, Peter Torleif Andersen, Knud Erik Nedergaard Kristensen, Henry Primdahl-Jensen, Ole Thielemann, Inger Nielsen, Mette Karin Iversen, lærer Eriksen, lærer Tangsig Christensen.

4. række: Gunnar Mojsgaard, Lars Martin Nielsen, Vagn Tonsberg, Preben Norup Jakobsen, Frede Agger, Alf Juhl Christensen, Gunnar Jensen, Ove Nejrup, Hans Ulf, Borge Kjeldal, Harry Mæng.

16. *Børge Pedersen Kjeldal*, f. 29.-10.-1935 i Vildbjerg, Ringkøbing amt, søn af gårdejer S. P. P. K., Vildbjerg. Hovedkarakter mg÷ (6,61). Præl.-eksamen. Soldat.
17. *Ruth Ingrid Knudsen*, f. 24.-8.-1935 i Lemvig, datter af slagtermester K. F. K., Lemvig. Hovedkarakter mg (6,74). Realeksamen. Ansat i Aalborg.
18. *Knud Erik Nedergaard Kristensen*, f. 6.-10.-1933 i Handbjerg, Ringkøbing amt, søn af gårdejer K. K., Handbjerg. Hovedkarakter mg÷ (6,58). Ansat i Odby, Thyholm.
19. *Signe Lauvidsen*, f. 8.-3.-1933 i Laastrup, Viborg amt, datter af lærer K. U. L., Sdr. Borup, Laastrup. Hovedkarakter mg (7,10). Præl.-eksamen. Ansat i Sønderborg.
20. *Gunnar Mojsgaard*, f. 23.-1.-1928 i Aulum, Ringkøbing amt, søn af lærer K. M., Nr. Nissum. Hovedkarakter mg÷ (6,41). Ansat i Tørring v. Lemvig. Gift med Hylleborg Voldum.
21. *Harry Mæng*, f. 16.-7.-1935 i Egtved, Vejle amt, søn af arbejdsm. E. A. M., Bække. Hovedkarakter mg (6,95). Præl.-eksamen. Ansat i Lemvig.
22. *Ove Bjerre Nejrup*, f. 18.-3.-1936 i Lemvig, søn af jernhandler P. C. N., Lemvig. Hovedkarakter mg÷ (6,30). Realeksamen. Ansat i Sønderborg. Soldat.
23. *Gerda Petrine Engelbrecht Nielsen*, f. 10.-1.-1934 i Dronninglund, Hjørring amt, datter af statshusm. C. C. N., Dronninglund. Hovedkarakter mg (6,96). Realeksamen. Ansat i Viborg.
24. *Inger Nielsen*, f. 30.-10.-1935 i Koldby, Thisted amt, datter af sognepræst L. N., Tostrup. Hovedkarakter mg (7,00). Realeksamen. Ansat i Sundby-Hvorup.
25. *Lars Martin Nielsen*, f. 22.-11.-1928 i Hjardemaal, Thisted amt, søn af gårdejer A. K. S. N., Bedsted, Thy. Hovedkarakter mg÷ (6,48). Ansat i Vildbjerg. Gift med Elin Thomsen.
26. *Mary Hedegaard Nielsen*, f. 23.-5.-1934 i Vridsted, Viborg amt, datter af gårdejer S. P. N., Herrup. Hovedkarakter mg÷ (6,27). Ansat i Vipperød.
27. *Ole Thielemann*, f. 10.-1.-1934 i Helsingør, søn af musiker E. F. Th. Viborg. Hovedkarakter mg (6,83). Realeksamen. Ansat i Aalborg.
28. *Vagn Christensen Tonsberg*, f. 26.-4.-1935 i Rom, Ringkøbing amt, søn af fhv. gårdejer C. C. T., Rom v. Lemvig. Hovedkarakter mg÷ (6,51). Realeksamen. Ansat i Rønne. Soldat.
29. *Hans Peder Ulf*, f. 6.-9.-1929 i Nors, Thisted amt, søn af E. A. U. Hovedkarakter mg+ (7,29). Præl.-eksamen. Ansat i Koldby, Thy. Gift med Andrine Jespersen.
30. *Liszy Vibeke Ottesen*, f. 25.-8.-1931 i Outrup, Mors, datter af indremissionær S. O., Vejle. Hovedkarakter mg (6,99). Ansat på Blaakilde ungdomsskole.

B.-klassen:

1. række: lærer Porup, fru Porup, fru Walther, lærer Hejbol, fru Hejbol, fhv. forstander Gjelstrup, forstander Høgel, fru Høgel, fru Sørensen, lærer M. P. Sørensen, lærer H. J. Hansen, fru Koch, lærer Koch, lærerinde frk. Larsen, lærerinde frk. Ellen Jensen.

2. række: lærer Walther, lærer Sv. Chr. Nielsen, lærer Christensen, fru Christensen, pastor Ove Nielsen, fru Nielsen, Rigmor Korsholm, Bertha Frederiksen, Ellen Margrethe Christensen, Bodil Rasmussen, Syrene Nielsen, fru Eriksen, fru Tangsig Christensen, fru Elbech Hansen, lærer Elbech Hansen, fru Moisgaard, lærer Moisgaard.

3. række: lærer Ringgaard, fru Ringgaard, Maria Gjelstrup, Asta Munk, Karen Poulsen, Jens Chr. Noe Aaberg, Eva Bode Eriksen, Inga Soby, Kirsten Dorethe Pedersen, Ellen Skovdam, Grethe Ronn Nees, Gunhild Jensen, Holger Tage Jensen, Jørgen Thastum, Erik Nielsen, lærer Eriksen, lærer Tangsig Christensen.

4. række: Villy Frost, Peder Rikard Jensen, Per Knudsen, Svend Madsen, Peder Skadhede Christensen, Jørgen Billeskov Sloth, Poul Hansen, Eigil Hansen, Bent Houkjær, Evald Kristensen, Ole Wormslev Jakobsen.

B-klassen

31. *Jens Kristian Noe Aaberg*, f. 11.-1.-1919 i Lemvig, søn af snedkermester J. C. J. Aa., Lemvig. Hovedkarakter mg (7,13). Realeksamen. Ansat i Herrup. Gift med Nora Mortensen.
32. *Ellen Margrethe Christensen*, f. 7.-11.-1924 i Tolne. Hjørring amt, datter af landpost C. C. Chr., Tolne. Hovedkarakter mg (6,89). Ansat ved Brovst realskole.
33. *Peder Skadbede Christensen*, f. 26.-5.-1935 i Humlum, Ringkøbing amt, søn af gårdejer A. Chr., Humlum. Hovedkarakter mg (6,85). Realeksamen. Ansat i Struer. Gift med klassekammeraten Inga Søby.
34. *Eva Bode Eriksen*, f. 19.-12.-1933 i Houe, Ringkøbing amt, datter af lærer Johs. E., Houe. Hovedkarakter mg (7,13). Ansat i Houe.
35. *Bertha Frederiksen*, f. 14.-11.-1935 i Brovst, Hjørring amt, datter af husmand A. P. Fr., Brovst. Hovedkarakter mg+ (7,21). Præl.-eksamen. Ansat i Lemvig.
36. *Villy Frost*, f. 16.-6.-1934 i Lønstrup, Hjørring amt, søn af husmand K. Fr., Lønstrup. Hovedkarakter mg+ (7,38). Ansat i Sdr. Nissum.
37. *Maria Gjelstrup*, f. 28.-5.-1933 i Kalundborg, datter af overlærer M. G., Kalundborg. Hovedkarakter mg+ (7,32). Realeksamen. Ansat i Herlev.
38. *Eigil Christian Hansen*, f. 9.-4.-1931 i Flade, Hjørring amt, søn af arbejdsmand J. H., Frederikshavn. Hovedkarakter mg+ (7,18). Ansat i Lemvig. Gift med klassekammeraten Grethe Rønn Nees.
39. *Poul Hansen*, f. 19.-3.-1935 i Hals, Aalborg amt, søn af købmand C. H., Laurup v. Handest. Hovedkarakter mg÷ (6,60). Ansat i Bøvlingbjerg. Gift med klassekammeraten Ellen Elisabeth Skovdam.
40. *Bent Houkjer*, f. 9.-1.-1935 i Sæby, søn af kordegn C. S. H., Hobro. Hovedkarakter mg÷ (6,59). Realeksamen. Ansat på Emdrupgårds drenge-hjem, Kbh.
41. *Ole Wormslev Jakobsen*, f. 8.-12.-1935 i København, søn af overtrafik-kontrolør P. C. W. J., Struer. Hovedkarakter mg (6,94). Realeksamen. Soldat.
42. *Gunbild Svendsen Jensen*, f. 16.-5.-1932 i Bagterp, Hjørring amt, datter af lagerarbejder O. J. J., Hjørring. Hovedkarakter mg÷ (6,61). Realeksamen. Ansat på Sct. Josephs skole, Aarhus.
43. *Holger Tage Jensen*, f. 26.-4.-1935 i Eg v. Grindsted, søn af gårdejer L. H. J., Eg. Hovedkarakter mg (6,89). Præl.-eksamen. Soldat.
44. *Peder Rikard Jensen*, f. 6.-1.-1931 i Aulum, Ringkøbing amt, søn af husejer L. P. J., Ljørring v. Aulum. Hovedkarakter mg (6,76). Ansat ved Bregninge-Bjergsted centralskole.
45. *Per Knudsen*, f. 7.-12.-1927 i Koed, Randers amt, søn af købmand N. P. S. K., Hellerup. Hovedkarakter mg÷ (6,65). Præl.-eksamen. Ansat i Hedehusene.
46. *Rigmor Korsbolm*, f. 11.-6.-1935 i Ringkøbing, datter af overlærer J. K., Ringkøbing. Hovedkarakter mg+ (7,22). Realeksamen. Ansat i Horsens.
47. *Evald Helmer Kristensen*, f. 17.-11.-1933 i Skinnerup, Thisted amt, søn af gårdejer E. M. Kr., Skinnerup. Hovedkarakter mg (6,92). Ansat i Hirtshals.
48. *Svend Madsen*, f. 9.-12.-1934 i Lemvig, søn af rutebilchauffør E. J. M., Lemvig. Hovedkarakter mg (6,94). Realeksamen. Ansat i Hobro.

49. *Asta Kristine Munk*, f. 27.-2.-1929 i Lyngs, Thisted amt, datter af cyklehandler J. M. Ø. Assels, Mors. Hovedkarakter mg (6,94). Ansat i Mammen.
50. *Grethe Rønn Nees*, f. 25.-12.-1933 i Harboøre, Ringkøbing amt, datter af fisker N. J. M. K. N., Vrist. Hovedkarakter mg (6,67). Ansat i Lemvig. Gift med fornævnte Eigil Hansen.
51. *Christian Erik Nielsen*, f. 11.-5.-1928 i Dronninglund, Hjørring amt, søn af husmand V. F. N., Thorup v. Dronninglund. Hovedkarakter mg÷ (6,56). Ansat på Nr. Nissum højskole.
52. *Syrene Nielsen*, f. 13.-2.-1931 i Roum, Viborg amt, datter af gårdejer K. M. N., Klejtrup v. Hobro. Hovedkarakter mg (6,87). Ansat i Diernæs.
53. *Kirsten Dorethe Pedersen*, f. 18.-10.-1935 i Lemvig, datter af murermester V. N. P., Lemvig. Hovedkarakter mg (7,16). Realeksamen. Ansat i Skagen. Gift med klassekammeraten Jørgen Billeskov Sloth.
54. *Karen Poulsen*, f. 15.-8.-1933 i Hurup, Thisted amt, datter af gårdejer K. S. P., Hurup. Hovedkarakter mg (6,72). Ansat i Sundby-Hvorup.
55. *Bodil Rasmussen*, f. 1.-5.-1935 i Vinding, Skanderborg amt, datter af hønseriejer A. R., Troelstrup v. Brædstrup. Hovedkarakter mg (7,10). Realeksamen. Ansat ved Aalestrup realskole.
56. *Ellen Elisabeth Skovdam*, f. 25.-9.-1934 i Langaa, datter af arbejdsmand K. M. L. S., Langaa. Hovedkarakter mg÷ (6,58). Realeksamen. Ansat i Bøvlingbjerg. Gift med fornævnte Poul Hansen.
57. *Jørgen Billeskov Sloth*, f. 29.-6.-1934 i Ydby, Thisted amt, søn af husejer P. B. C. S., Thisted. Hovedkarakter mg+ (7,38). Realeksamen. Ansat i Skagen. Soldat. Gift med fornævnte Kirsten Dorethe Pedersen.
58. *Inga Søby*, f. 3.-7.-1935 i Marstal, datter af skoleinspektør B. M. S., Aalborg. Hovedkarakter mg÷ (6,58). Realeksamen. Ansat i Struer. Gift med fornævnte Peder Skadhede Christensen.
59. *Jørgen Thastum*, f. 11.-4.-1934 i Krstrup, Randers amt, søn af billedskærer R. Th., Krstrup. Hovedkarakter mg (7,13). Realeksamen. Ansat i Skagen. Soldat.

Af årets dagbog

Ved J. SØNDERGAARD JACOBSEN (66)

Ansættelser:

- (17) Poul Munk Poulsen, udnævnt til stadsskoleinsp. i Herning.
- (19) N. A. C. Vad, Ølst. k. t. el. i Kvols, v. Viborg.
- (26) Aage Kjær, Vejrum, k. t. fl. i Hyllested, Djursland.
- (28) A. Færk Thøgersen, Nr. Onsild, k. t. el. i Grønnerup, pr. Farsø.
- (29) K. V. Milsgaard, Nørremarksskolen, Viborg, k. t. fl. i Hvam, Kjellerup.
- (29) P. V. Karlsmose, Tiphede, k. t. fl. i Hjortlund — Søndermark.
- (30) Johs. Horslund-Olsen, Kærby, k. t. el. i Døriken, pr. Thyregod.
- (30) Anton Kristensen, k. t. viceinsp. i Hirtsbals.
- (32) Hans Hansen, Nors, k. t. fl. i Hansted.
- (32) Jens Ettrup Nørgaard, Lomberg, k. t. fl. i Hauge, pr. Hammerum.
- (33) Valborg E. Nyhuus, f. Eriksen, k. t. kom. li. i Esbjerg.
- (35) P. Johs. Aunsholt, k. t. ovl. i Herning.
- (38) Vagn Sloth Odgaard, Fabjerg, k. t. koml. i Holstebro.
- (38) P. K. Larsen, Bramminge, k. t. skoleinsp. i Hvide Sande.
- (41) Jens P. Nielsen, k. t. ovl. i Korsør.
- (41) Kirstine Krarup, Lemvig, k. t. li. i Herning.
- (42) Elisabeth Veileborg, k. t. skolepsykolog i Odense.
- (42) Ejner Olesen, Gjellerup, k. t. fl. v. Trekronerskolen, Haverslev-Bejstrup.
- (42) K. V. Jensen, Tønder, k. t. sem.læ. i Ranum.
- (42) Tage Vilsbøl, Gording, k. t. læ. i Videbæk.
- (42) Anna Elisabeth Nørskov Jensen, Flensborg, k. t. kmli. i Esbjerg.
- (43) Elvin Jensen, Ribe, k. t. sem.læ. i Hjørring.
- (44) Carl S. Slemming, Søborg, k. t. sem.læ. i Hjørring.
- (44) Yrsa Winkler, f. Schmidt, k. t. li. i Skovsbo v. Kjellerup.
- (45) Pauli Kidmose, k. t. fl. i Vanne-rup pr. Farsø.
- (46) Hans Skadkær Pedersen, k. t. læ. i Odense.
- (46) Ejler Kragh Østergaard, Dalum, k. t. kml. i Fredericia.
- (47) Niels K. Kristensen, Gerskov, k. t. fl. i Skamby, Fyn.
- (49) Sigfred From, Kilde v. Aulum, k. t. læ. i Hoven.
- (49) Dorteia Lund, k. t. li. i Nøvling v. Aalborg.
- (50) Orla Sørensen, Asaa, k. t. læ. i Feldballe.
- (51) Godtfred Jespersen, Nr. Nissum højskole, k. t. læ. i Nøvling v. Herning.
- (51) Martha Lindstrøm, k. t. li. i Nordborg.
- (51) Hilda Bach, Randers, k. t. li. i Skive.
- (51) Haumann Schriver, Faster, k. t. fl. i Roager v. Ribe.
- (52) Bent Holmstrup, k. t. fl. i Hundborg.
- (53) Aksel Bjørnkær, k. t. ovl. i Bøvlingbjerg.
- (53) Elius Andersen, Blenstrup, k. t. læ. i Langå.
- (53) Knud Olesen, k. t. kml. i Skagen.

- (53) Johs. Schjødt Nielsen k. t. læ. i Hvidbjerg, Thy.
- (53) Inga Søgaard Nielsen, k. t. li. i Hvidbjerg, Thy.
- (53) Gunnar Rebstrup, k. t. læ. i Hasseris.
- (54) Aage Ib Pedersen, Struer, k. t. læ. i Aulum.
- (54) Jens Rahbek Christensen, Grindsted, k. t. læ. i Hammerum.
- (54) Carl Rønn Christensen, asp. i Nørre Sundby.
- (54) H. C. Boyer Sørensen, k. t. læ. i Engesvang.
- (55) Viggo J. Haahr, k. t. læ. i Jels.
- (55) Arne C. Bjerregaard, k. t. læ. v. Trekronerskolen, Haverslev-Bejstrup.
- (55) Edith Bjerregaard, f. Vangsgaard, k. t. li. samme sted.
- (55) J. A. Axelsen, k. t. fl. i Torslev pr. Skovsgaard.
- (55) Holger Mollebjerg, asp. i Hille-rod.
- (55) Orla Møller Nedergaard, asp. i Bagterp v. Hjørring.
- (56) Anton Houe, asp. i Holstebro.

Afskedigelser:

- (14) Marie Gadegaard, Overlund, pens. 31.-7.
- (14) Bodil Marie Christensen, Torup, pens. 31.-7.
- (14) Jens P. Bruun Simonsen, Vigersted, pens. 31.-10.
- (14) Chr. Ørts, Fousing.
- (15) G. Bitsch, Klovborg.
- (50) Petra Lauridsen, afsk. fra 31.-8. Forbereder sig til missionærger-ning i Syrien.
- (54) Anna Marie Kring, Herlev, afsk. 31.-7.

Forskelligt:

- (13) Søren Olesen, Hirtshals, inden-riksminister.
- (23) Harald Berg, Skjern, og
- (23) P. Chr. Pedersen, Husum, har købt og overtaget Stig B. Skoles realskole i Hjørring.

D O D S F A L D

98. Niels Jensen, Middelfart, 13/7.
99. Ernst Emil Ernstsens. Kolind, 21/10.
00. Johan Johansen Kjærgaard, fh. Orte, 19/10.
01. Hans Peder Lauridsen Agergaard, Jegindø, novbr.
- , Laust Jensen, Vejle, jan.
- , Otto Vald. Th. Fr. Löwe, Viborg, 23/11.
02. Anton Laurits Andersen, Skive, 29/4.
- , Anders Aagaard Poulsen, 19/7.
03. Johannes Peter Christensen, Odense, april.
- , Søren Peder Rasmussen Gissel, Risskov, 16/11.
- , Christen Berg Christensen Ny-borg, Gøl, 29/11.
04. Anders Grummesgaard Bendtsen, Vrinners, 4/1.
04. Claus Carl Clausen, Rønne, okt.
- , Jens Marius Møller, fh. Grøn-ning i Salling, 24/7.
05. Johannes Jensen, Over Holluf, februar.
07. Arnold Hansen, Virum, 11/10.
- , Christian Peter Kjærsgaard, Sæ-by, 22/10.
11. Thorvald Madsen, Skanderup, fh. Gjelballe.
11. Søren Christian Fuursted, Hol-stebro, 29/4.
12. Kathrine Jacobsen, f. Nielsen, Randers, 6/1.
14. Jens Jensen Holm, Struer.
16. E. Th. Larsen, Snåbum v. Hobro, 7/1.
19. Hans Christian Sidenius Hors-lund-Olsen, Morsbøl, 6/5.
27. P. C. Hansen, Dørken v. Thyre-god, 30/5.

I 1957